

Введіть своє прізвище та ім'я

Прізвище	Ім'я

Підсумкова контрольна робота з теми "Текстовий процесор"

(10 клас, 2014 рік)

У роботі 8 завдань, кожне з яких оцінюється:

- 1) 1 бал;
- 2) 2 бали;
- 3) 1,5 бала;
- 4) 2 бали;
- 5) 1 бали;
- 6) 3 бали;
- 7) 1 бали;
- 8) 0,5 бала

1. Створіть колонтитули: у верхньому запишіть поточну дату з вирівнюванням по центру, у нижньому – нумерація сторінок з вирівнюванням зліва;

2. Створіть наступні списки за зразком:

Львів.
Донецьк.
Київ.
Севастополь.
Одеса.

📌 **Львів.**
📌 **Донецьк.**
📌 **Київ.**
📌 **Севастополь.**
📌 **Одеса.**

Текстовий процесор
Підготовка текстового документа до друку
Списки в текстовому документі
Використання стилів у текстовому документі
Стилі абзаців та символів
Комп'ютерні презентації
Системи опрацювання комп'ютерних презентацій
Основні принципи дизайну слайдів

1. Текстовий процесор
  - 1.1. Підготовка текстового документа до друку
  - 1.2. Списки в текстовому документі
  - 1.3. Використання стилів у текстовому документі
    - 1.3.1. Стилі абзаців та символів
2. Комп'ютерні презентації
  - 2.1. Системи опрацювання комп'ютерних презентацій
  - 2.2. Основні принципи дизайну слайдів

3. Встановіть для рисунка такі значення властивостей:

межі рисунка: колір – темно-синій, штрих – квадратні точки, товщина – 2 пт;
ефекти рисунка – на власний вибір;
розмір: – висота – 11 см;
обтікання текстом – згори та знизу;
яскравість - + 40%, контраст 0% .

4. Введіть формули:

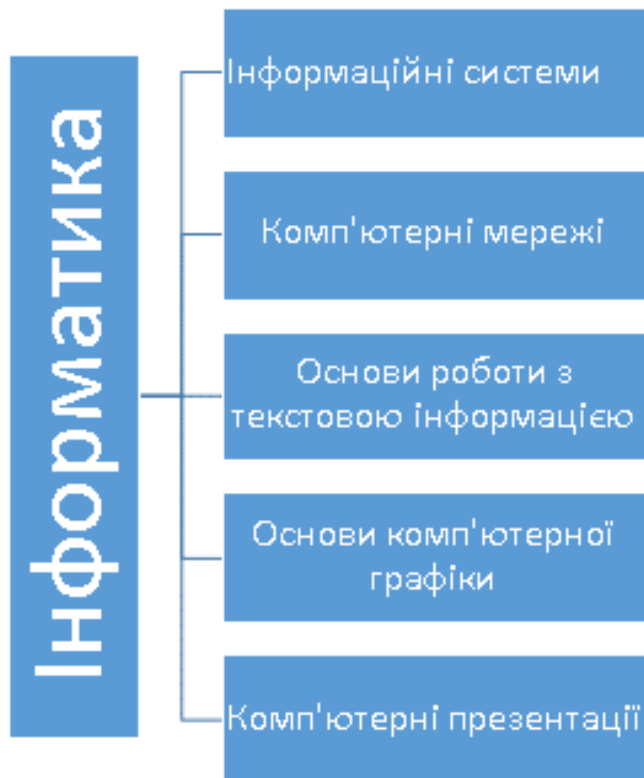
$$y = \operatorname{tg} \frac{x}{2} + \sqrt{\frac{1 - \cos x}{1 + \cos x}};$$

а) _

$$x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a};$$

б)

5. Створіть об'єкт SmartArt (вибір макету довільний):

6. Відформатувати нижче поданий текст (три розділи) довільними стилями та створити в автоматичному режимі зміст

Зміст

Іван Франко

ГРИЦЕВА ШКІЛЬНА НАУКА

Був Гриць премудрий родом з Коломиї,
Вчився барз добре на філософії.
Стара співанка

Розділ I

Гуси зовсім нічого не знали про се. Ще того самого поранку, коли батько мав гадку відвести Гриця до школи, не знали гуси про сей намір. Тим менше знав про нього сам Гриць. Він, як звичайно, встав рано, поснідав, поплакав трохи, почухався, взяв прут і, підскакуючи, погнав гуси з обори на пасовисько. Старий білий гусак, як звичайно, наставив до нього свою невеличку голову з червоними очима і червоним широким дзьобом, засичав різко, а відтак, таракаючи про щось нецікаве з гусками, пішов передом. Стара грива[1] гуска, як звичайно, не хотіла йти в ряді, але попленталася поза містком і зайшла в ровок, за що Гриць швякнув її прутом і назвав "луп'ярем", - так він мав звичай називати все, що не піддавалося його високій власті на пасовиську. Очевидна річ затим, що ані білий гусак, ані грива гуска, ані взагалі ніхто з цілої череди - як їх було двадцяттеро й п'ятеро - так ані одно не знало про близьке перенесення їх володаря та воеводи на інше, далеко не так почесне становище.

Тож коли нагло і несподівано надійшла нова вість, себто коли сам батько, йдучи з поля, закликав Гриця додому і там віддав його в руки матері, щоб його вмила, вичесала і вбрала, як бог приказав, і коли потім батько взяв його з собою і, не кажучи ні слова, попровадив трепечучого вниз вигоном, і коли гуси побачили свого недавнього поводатора зовсім у зміненим виді, у нових чобітках, у новім повстянім капелюшку і червоним ременем підперезаного, піднявся між ними наглий і дуже голосний окрик зачудування. Білий гусак підбіг близько до Гриця з витягнуною головою, немов хотів йому добре придивитися; грива гуска також простягнула голову і довгий час не могла й слова вимовити з наглого зворушення, аж вкінці швидко вицокотіла: де-де-де-де?

- Дулна гуска - відмовив гордо Гриць і відвернувся, немов хотів сказати: "Еге, чекай лише, не в такі я тепер пани вскочив, щоб іще став відповідати тобі на твоє гусяче питанням. А втім, може, й тому не відповів, що сам не знав.

Пішли горі селом. Батько нічого, і Гриць нічого. Аж прийшли перед просторий старий будинок під соломою, з комином наверху. До того будинку йшло багато хлопців таких як Гриць або й більших. Поза будинком по городі ходив пан у камізельці.

- Грицю! - сказав батько.

- Га! - сказав Гриць.

- Видиш оту хату?

- Видзу.

- Пам'ятай собі, се школа.

- Ба, - сказав Гриць.

- Сюди будеш ходити вчитися.

- Ба, - сказав Гриць.

- Справуйся добре, не пустуй, пана професора[2] слухай. Я йду, аби тебе записав.

- Ба, - сказав Гриць, майже нічого не тямлячи, що говорив батько.

- А ти йди а отсими хлопчиками. Візьміть його хлопчики, з собою!
- Ходи! - сказали хлопчики і взяли Гриця з собою, а тим часом батько пішов у огород поговорити з професором.

Розділ II

Увійшли до сіней, у яких було зовсім темно і страшно воняло торішньою гнилою капустою.

- Видиш, там? - сказав до Гриця один хлопчик, показуючи в темний кут.

- Видзу, - сказав, тремтячи, Гриць, хоч зовсім нічого не видів.

- Там яма, - сказав хлопчик.

- Яма! - повторив Гриць.

- Як будеш зле справуватися, то професор всадить тебе в оту яму і будеш мусів сидіти цілу ніч.

- Я не хочу! - скрикнув Гриць.

Тим часом другий хлопчик шепнув щось до першого хлопчика, оба засміялися, а потім перший, налапавши шкільні двері, сказав до Гриця:

- Застукай до дверей! Борзо[3]!

- Насцо? - спитав Гриць.

- Треба! Тут так годиться, як хто перший раз приходить.

У школі був гомін, мов в улію, - але коли Гриць застукав кулаками до дверей, зробилося тихо. Хлопчики звільна створили двері і втрутили Гриця досередини. В тій хвилі залупкали добрі березові різки по його плечах. Гриць дуже перепудився[4] і заверещав.

- Цить, дурню! - кричали на нього сміхованці-хлопці, що, почувши стук, засіли були за дверми і зробили Грицеві таку несподіванку.

- Ой-ой-ой-ой! - верещав Гриць. Хлопці злякалися, щоб не почув професор, і почали Гриця зацитькувати.

- Цить, дурню, то так годиться! Хто до дверей стукає, того треба по плечах постукати. Ти того не знав?

- Не-е-е зна-а-в! - відхлипнув Гриць.

- Чому не знав?

- Бо я-а пе-е-лсий ла-а-з у сколі.

- Перший раз! а! - скрикнули хлопці, мов здивовані тим, як можна перший раз бути в школі.

- О, то треба тебе погостити! - сказав один, поскочив до таблиці, взяв зі скриночки добрий кусник крейди і подав Грицеві.

- На, дурню, їж, а борзо!

Всі мовчали і в ожиданці гляділи на Гриця, що обертав у руках крейду, а далі поволеньки вложив її в рот.

- Їж, дурний, а борзо! - напоминали хлопці, а самі душились зо сміху.

Гриць почав хрупати і насилу з'їв крейду. Регіт у школі розлягся такий, аж вікна задзвеніли.

- Цого смієтеся? - спитав здивований Гриць.

- Нічого, нічого. Може, хочеш іще?

- Ні, не хочу. А сцо то таке?

- То ти того не знаєш? Отто дурний! Та то ерусалим такий, то дуже добре.

- Ой, не дуже добре, - сказав Гриць.

- Бо ти ще не засмакував. То годиться кожному їсти, хто перший раз приходить до школи.

В тій хвилі увійшов професор. Усі хлопці, як сполошені горобці, попирскали до лавок, тільки Гриць зостався зі сльозами в очах і з губами, забіленими крейдою. Професор грізно зблизився до нього.

- Як називаєшся? - крикнув.

- Глиць.

- Що за Гриць? Ага, ти новий. Чому в лавці не сидиш? Чого плачеш? Чим забілівся? Га?

- Та я їв ерусалим.

- Що? Який ерусалим? - допитувався професор.

Хлопці знов аж душились зо сміху.

- Та давали хлопці.

- Котрі хлопці?

Гриць озирнувся по хаті, але не міг нікого пізнати.

- Ну, ну! Йди сідай і вчися добре, а єрусалима більше не їж, бо будеш битий!

Розділ III

Почалася наука. Професор говорив щось, показував якісь дощечки, що на них були намальовані якісь гачки та стовпки; хлопці час від часу кричали щось, як професор показав яку нову дощечку, а Гриць нічого того не розумів. Він навіть не зважав на професора, а дуже смішними видались йому хлопці, що сиділи довкола нього. Один довбав пальцем у носі, другий іззаду раз у раз старався уткнути невеличке стебельце Грицеві у вухо, третій працював довгий час дуже пильно, микаючи зі свого старого кафтана латки, нитки та остроки[5]; вже їх перед ним на спідній дошці лавки лежала ціла купа, а він усе ще микав і скуб зо всієї сили.

- Насцо то микаєє? - спитав Гриць.

- Буду дома з бовщом їсти, - відповів шепеляво хлопець, і Гриць довгий час думав вад тим, чи буває не здурив його сей хлопець.

- Але-бо ти, Грицю-небоже, нічого не вважаєш, - крикнув на нього професор і покрутив його за вухо, так що Грицеві мимоволі аж сльози стали в очах, і він так перепудився, що довгий час не тальки не міг уважати, але й зовсім о-світі не тямив. Коли, нарешті, отямився, хлопці вже починали читати склади на подвижник табличках, які розкладав і складав професор. Вони невтомимо по сто разів співучими голосами повторяли: "а-ба-ба-га-ла-ма-га". Грицеві, не знати чому, дуже се сподобалося, і він почав своїм пискливим голосом навипередки кричати: "а баба галамага". Професор уже готов був узнати його дуже пильним і здібним хлопаком і, хочаби ще ліпше переконатися про се, переставив букви. Несподіваним способом він виставив перед учениками букви "баба", але Гриць, не дивлячися на них, а тільки на професора, тонким співучим голосом крикнув: "галамага". Всі зареготалися, не виключаючи й самото професора, тільки Гриць, здивований, оглянувся і знов наголос сказав до свого сусіда: "Чому не клицис галамага?" Аж тоді бідолаха стямився, коли професор потягнув його за понятливість різкою по плечах.

- Ну, а чого тебе там у школі навчили? - спитав батько, коли Гриць у полудне вернув додому.

- Вцились-мося "а баба галамага", - відповів Гриць.

- А ти вмів? - запитав отець, не входячи в те, що се за така дивовижна наука.

- Тазе вмів, - відповів Гриць.

- Ну, так мені справуйся! - захопив отець. - Як тут у селі вивчишся, то підеш до міста до більшої школи, а відтак вийдеш на попа. Жінко, а дай-но йому що їсти.

- Ба, - відповів Гриць.

7. *Створіть макрос для зміни у тексті всіх ком на слово КОМА, а всіх крапок на слово КРАПКА.

8. Напишіть короткий відгук щодо здобутих знань та вмінь з теми "Текстовий редактор".

Я навчився (лася).....